

Het arrest nr. 84.491 van 30 december 1999 is gewijzigd door het arrest nr. 84.611 van 11 januari 2000.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.491 van 30 december 1999
in de zaak A. 88.717/XII-2373.**

In zake : Constantijn JANNES,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VANDE MOORTELE,
kantoor houdende te GENT,
Groot-Brittanniëlaan 12

tegen :

de Universiteit Gent.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Constantijn JANNES op 28 december 1999 heeft ingediend waarin hij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de rector van de Universiteit Gent (UG) van 24 december 1999 waarbij hij in afwachting van verder onderzoek met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden wordt geschorst in het belang van de dienst;

Gezien de stukken ter terechtzitting neergelegd door de verwerende partij;

Gelet op de brief van 29 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 december 1999, om 11 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANDE MOORTELE, die verschijnt voor verzoeker, en van juridisch adviseur V. DE ROECK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van
State;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de
beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende
zijn :

1. Verzoeker Constantijn JANNES is professor aan
de Universiteit Gent; hij oefent tevens de functie uit
van diensthoofd van de dienst Psychiatrie in het univer-
sitair ziekenhuis (UZ) te Gent.

2. Op 23 december 1999 omstreeks 16 u. wordt hij
verzocht een document te ondertekenen dat hij zich de
daaropvolgende dag te 10 u. op het decanaat van de facul-
teit moet aanbieden. In het stuk bevestigt verzoeker
"opgeroepen te zijn voor een verhoor in het kader van
klachten die kunnen aanleiding geven tot een procedure
van schorsing in het belang van de dienst en/of tucht-
procedure".

3. Op 24 december 1999 wordt hij, vergezeld door
een raadsman, gehoord door een commissie voorgezeten door
de rector en daarenboven bestaande uit de beheerder van
de UG, de decaan van de faculteit Geneeskunde, de
afgevaardigd-bestuurder van het UZ Gent, de hoofdgenees-
heer van het UZ en de voorzitter van de medische raad van
het UZ. Van het verhoor wordt een door de commissieleden
- niet door verzoeker en zijn raadsman - ondertekend
proces-verbaal opgesteld waaruit blijkt dat een klacht is
ontvangen uitgaande van twee patiënten met betrekking tot
seksueel misbruik door verzoeker. In het verslag wordt
onder meer het volgende opgenomen :

"Prof. Jannes geeft toe dat hij met beide betrokken personen relaties heeft gehad en dat hij, wat één persoon betreft, 'in de fout is gegaan als psychiater', waarbij hij zegt 'als arts had ik dit niet moeten doen, maar je moet het zien in een bredere context'".

Een afschrift van het proces-verbaal wordt nog diezelfde dag overhandigd, samen met de beslissing van de rector hem met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden te schorsen in het belang van de dienst :

"Gelet op het door de Raad van Bestuur van de RUG op 9 juli 1999 goedgekeurde tuchtreglement en reglement voor schorsing in het belang van de Dienst voor de leden van het Zelfstandig Academisch Personeel van de Universiteit Gent, in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998;

Overwegende het verhoor van Prof. C. JANNES dd 24/12/99, waarvan proces-verbaal is opgemaakt;

Overwegende dat Prof. Jannes heeft toegegeven dat hij een seksuele relatie heeft gehad met een patiënt in het kader van de raadplegingen;

Overwegende de zwaarwichtigheid van dit feit en van de klacht en de impact die dit heeft op het verderzetten van zijn klinische activiteit,

Overwegende het overleg met de Beheerder belast met de academische aangelegenheden,

beslist de Rector, in afwachting van verder onderzoek, Prof. Constantijn Jannes te schorsen in het belang van de dienst, met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden.";

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending

aanvoert van het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging; dat hij stelt dat "het duidelijk is dat de schorsingsbeslissing wel degelijk een disciplinaire maatregel, een verkapte tuchtmaatregel is; straf die enkel opgelegd mag worden als de betrokkene de gelegenheid kreeg om zich 'nuttig te verdedigen ten aanzien van de tegen hem geuite beschuldigingen' (R.v.St., 20 februari 1991, nr. 36.471), dus met vrijwaring van de rechten van verdediging van de betrokkene"; dat hij daarna een aantal elementen (o.a. geen oproepingsbrief, niet tijdig verwittigd, geen inzage van het dossier voor de zitting, onvolledig en vertekend relaas in het proces-verbaal) ontwikkelt waaruit moet blijken dat hij zich niet terdege heeft kunnen verdedigen;

Overwegende dat de verwerende partij ter zitting aanvoert dat, gelet op de ernst van de feiten, het noodzakelijk was verzoeker met onmiddellijke ingang te schorsen om zodoende het belang van de dienst te vrijwaren; dat zij stelt dat die maatregel echter vooral is genomen om de rector toe te laten de feiten nader te onderzoeken;

Overwegende dat verzoeker bij de uiteenzetting van het middel alleen maar beweert dat de bestreden beslissing een verkapte tuchtmaatregel is; dat hij in zijn verzoekschrift echter geen aanwijzingen geeft dat de beslissing werd genomen om hem voor een schuldige tekortkoming te bestraffen; dat het middel, in zoverre het de schending van het recht van verdediging aanvoert, niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker echter in het middel ook aanvoert dat de verwerende partij hem de mogelijkheid had moeten geven om voor zijn belangen op te komen; dat het recht om te worden gehoord of om zijn standpunt naar voor te brengen geldt in geval een

maatregel wordt overwogen die steunt op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten; dat het horen van de betrokkene de overheid inzonderheid in staat moet stellen zorgvuldig het bestaan van de in aanmerking komende feiten te onderzoeken; dat het daarom noodzakelijk is dat de betrokkene tegen wie een dergelijke maatregel overwogen wordt een minimum aan voorbereidingstijd krijgt, onder meer om hem toe te laten eventueel stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten geloofwaardig maken; dat dit impliceert dat de feiten en de grieven die de betrokkene ten laste worden gelegd hem vooraf worden medegedeeld en dat hij een redelijke termijn krijgt om zijn verweer voor te bereiden; dat het recht om nuttig voor zijn belangen op te komen overigens niet alleen geldt ten aanzien van de feiten zelf, maar ook ten aanzien van de voorgenomen maatregel, zodat de betrokkene zich kan verdedigen omtrent de noodzaak die maatregel op te leggen in het belang van de dienst;

Overwegende dat de onmiddellijke schorsing in het belang van de dienst voor een termijn van drie maanden een ernstige maatregel is, en in dit geval ook gegrond is op verzoekers gedrag, zodat hij vooraf gehoord diende te worden; dat uit het proces-verbaal van verhoor blijkt dat pas bij de aanvang van de vergadering van de commissie op 24 december 1999 duidelijk is gemaakt dat klacht was ingediend tegen verzoeker wegens seksueel misbruik van twee patiënten; dat hem ook slechts op dat moment is medegedeeld dat een schorsing in het belang van de dienst werd overwogen, zonder precisering van de duur ervan; dat hij in die omstandigheden geen redelijke termijn heeft gekregen om zich op nuttige wijze voor te bereiden; dat verzoeker in zijn verzoekschrift aanstipt dat het proces-verbaal een onvolledige samenvatting geeft van wat tijdens de hoorzitting gezegd is, maar dat hij tijdens de hoorzitting heeft opgeworpen dat "hij welis-

waar op de hoogte was gebracht van de hoorzitting maar hiertoe geen eigen oproepingsbrief had ontvangen" en dat hij heeft gevraagd "in het kader van welke wetgeving of reglement verzoeker werd opgeroepen en wat het doel was van de oproeping"; dat verzoeker dus zonder resultaat heeft geprotesteerd bij de commissie en bij de rector over de gevolgde werkwijze; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de eerste en derde voorwaarde betreft, dat vanwege haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard een preventieve schorsing in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren hersteld kan worden door een vernietigingsarrest; dat het echter, overeenkomstig verzoekers betoog, uitzonderlijk anders kan zijn om reden van de aard van de aangeklaagde onwettigheid of wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn; dat hiervoor is vastgesteld dat de hoorplicht op zo'n wijze is geschonden dat de beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn; dat daarenboven met verzoeker kan worden aangenomen dat een schorsing in het belang van de dienst wegens seksueel misbruik van patiënten, gelet op de bijzondere aard van de feiten waarop de beslissing gegrond is doch waaromtrent verzoeker zich niet nuttig heeft kunnen verdedigen, een ernstige aantasting van de eer en de reputatie kan meebrengen, die alleen verhinderd kan worden door een onmiddellijke schorsing op grond van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat het effect van de bestreden beslissing immers vooral voelbaar zal worden na de vakantieperiode rond de jaarwisseling;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de rector van de Universiteit Gent van 24 december 1999 waarbij Constantijn JANNES in afwachting van verder onderzoek met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden wordt geschorst in het belang van de dienst.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Artikel 3.

Dit arrest is onmiddellijk uitvoerbaar.

De kennisgeving aan de partijen zal gebeuren per telefax; zij geldt als kennisgeving in de zin van artikel 15bis van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertig december 1900 negenennegentig,
door :

de HH. J. BAERT,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

W. GEURTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.611 van 11 januari 2000
in de zaak A. 88.717/XII-2373.**

In zake : Constantijn JANNES,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VANDE MOORTELE,
kantoor houdende te GENT,
Groot-Brittanniëlaan 12

tegen :

de Universiteit Gent.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Constantijn JANNES op 28 december 1999 heeft ingediend waarin hij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de rector van de Universiteit Gent (UG) van 24 december 1999 waarbij hij in afwachting van verder onderzoek met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden wordt geschorst in het belang van de dienst;

Gelet op het arrest nr. 84.491, van 30 december 1999;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij de redactie van het beschikkend gedeelte van het arrest nr. 84.491, van 30 december 1999 een materiële vergissing is begaan die verbeterd dient te worden; dat artikel 3 moet worden gelezen als hierna gesteld,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Artikel 3 van het arrest nr. 84.491, van 30 december 1999 dient te worden gelezen als volgt :

"Dit arrest is onmiddellijk uitvoerbaar.
De kennisgeving aan de partijen zal gebeuren per telefax".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf januari 2000, door :

de HH. J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.